

COLLABORACIÓ

Vet aquí que una vegada
eren dos burros lligats,
que tenien molta gana
i estaven desesperats,
que el temps passava i passava...
i s'anaven quedant flacs.

Els minuts els eren hores;
les hores eternitats,
i anaven perdent les forces
mig pansits i desmaiats.

No s'havien vist les cares
i eren rivals enemics;
i feien tantes burrades,
entre brems, pets i grunyits,
que eren uns pacífics ases
i semblaven burros guits!

Se'ls feia aigua a la boca
flairant les piles d'alfals,
la menja més sabrosa
amb sentors primaverals...!

Mes eren rucs de naixença,
tan ases com insensats,
que la corda que els lligava
els tenia aparellats.

I a cada nova estrabada,
cadascú pel seu cantó,
l'un recula... l'altre avança...
en continua confusió!

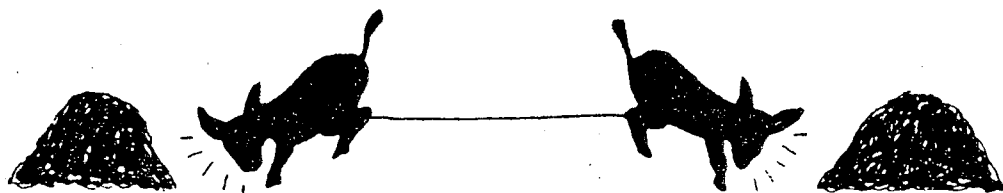
Fan una petita pausa,
com una mena de treva
i repren la batalla
amb un atac per sorpresa:

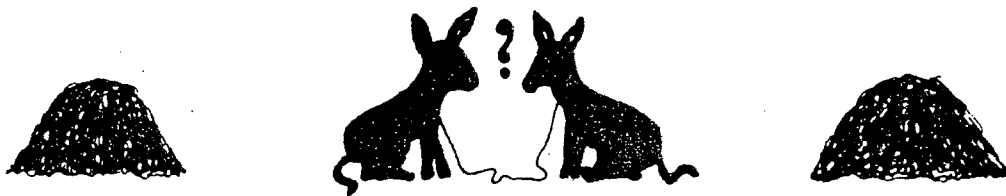
El més ruc i més liró
de sobte trenca la calma
amb un salt com un lleó;
però, la corda l'aguanta!

L'altre beneit, que s'escanya,
i vol respirar i no pot.
vol fer un bram; però li falla...
i li surt un pet molt fort!

La forta detonació
retruñy pels quatre costats.
Es un moment d'emoció,
presegi de tempestats...!

Una petita guspira
pot provocar el gran incendi;
bastarà una simple guitza

a les anques del contrari,
per a què esclati la lluita,
tan dura, caigui qui caigui,
que petaran ferradures
a les cuixes i garrons
i abundaran les fractures,
pelades i contusions!

Però l'Angel de la Guarda,
que vetlla per tots els ases,
tan pels que porten albarda
com els rucs amb dues cames,
vol una pau negociada
i els diu amb la veu dels Angels:
"Lluny de vosaltres la guerra,
la pau sigui entre vosaltres"!

Paren "l'estira i l'arronsa"
i escolten les dolces frases;
s'ensumen, obren la boca
i ensenyen les dents enlaire.
I per primera vegada
suspensen hostilitats...
Tot és pau, tot és BONANÇA,
entendrits, emocionats!

Contempleu-los cara a cara
amb les orelles tan llargues,
en actitud d'abraçada,
després de tantes baralles.

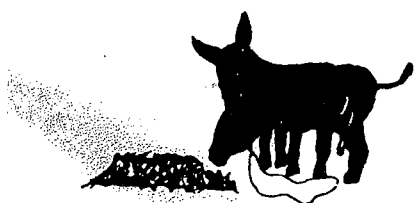
DIÀLEG, santa paraula!
Escolten, són escoltats...
i amb franquesa i confiança
es diuen les veritats:

—Què fotem...! que en som de
[rucs!

—Sí, noi, tens molta raó!
—i per què som tan tossuts?
—fem la reconciliació?

Et convido a la meva pila;
i si no quedem prou farts,
anirem, amb harmonia,
a les piles dels costats!
I un cop estarem ben tips,
juntets a l'abeurador.
Burros, però ben units!

AIXÒ ÉS COLLABORACIÓ!!

IL·LUSTRACIÓ D'AUTOR ANÒNIM
Lletra de F. Samper
Música de qui la posi...